

Friidrottsvänner i Eslöv

Jag som har fått förmånen att skriva maj månads krönika heter Anders Wifvesson, numera boende i Helsingborg där jag som franchisetagare driver två McDonald's restauranger.

Att jag skriver en krönika på Er hemsida grundar sig i att jag bl a har ett förflutet som medel/långdistanslöpare i EAI under åren -76 till -94. Jag tillhör alltså den skara friidrottare som fick vara med om Ekevallas omvandling -89. Den sommaren fick vi friidrottare allvädersbanor och Eslöv fick en av landets finaste friidrottsarenor. Lyckliga var inte bara vi aktiva och ledare utan också dåtidens vaktmästare Arne och Alf som nu slapp gå och hacka ogräs i den gamla kolstubben. Vaktmästare av deras kaliber var svåra att finna, de skötte Ekevalla som om det var deras egen trädgård, de var också alltid lika trevliga och hjälpsamma. Arne ser man t o m som funktionär på dagens tävlingar, härligt.

Min EAI-tids tunga ledarenamn förutom K-G Holmgren (min tränare) och Sven Trönne (ordförande), var Alger Westring, Gert-Åke Hansson, Dick Blom och Björn Persson. Jo, Ni läste rätt, samma gamla goa gäng som Ni, dagens friidrottsungdomar har glädjen och förmånen att få del av deras mångåriga idrottskunskap.

Min tränare K-G, fick den svåra uppgiften att omskola mig från fotbollsspelare till medeldistanslöpare. K-G lyckades väl med bedriften och fick på några år ner mig från 4,27 till 3,57 på 1.500m, men det var mycket löpskolning och så några mil till detta. TACK K-G, Du vet vad Du betytt för mig.

För att lyckas behöver man inte bara bra tränare/ledare utan också trevliga träningskamrater. För mig fanns Håkan Persson. En vinter åkte vi till Florida en månad för att träna. Anders Lindahl och jag hade i stort sett daglig kontakt för att analysera träningspassen. Håkan Thell, Lennart Andersson, Bosse Jönsson, Fredrik Lundh, Patrik Andersson, Urban Arnesson, Lars Gunnarsson, Roland Ekström, Klas Paulsson är några av mina träningskamrater som man alltid kommer att minnas med glädje.

Som aktiv friidrottare får man inte bara vänner inom sin egna klubb utan också vänner genom alla som man stått sidan om på startlinjen runt om i landet. När jag flyttade till Helsingborg för

sex år sedan fanns här redan ett antal likasinnade vänner att återuppta vänskapen med.

När våra barn Linnéa (10) och Fredrik (9) för lite mer än ett år sedan började med friidrott gjorde jag en återblick i vad tiden som friidrottare i EAI gett mig. Det var inte bara ett fantastiskt gott kamratskap utan också väldigt mycket resor till tävlingar, träningsläger och tränarutbildningar. När jag nu ett antal år senare inser vad EAI-friidrott gett mig som person så värdesätter man det ännu mer än man gjort tidigare. Uppskattningen för allt man fått ta del av under sin aktiva karriär blir bara allt starkare med åren och man vill på något sätt ge tillbaks något till klubben. Att för mig som bor sex mil bort gå in och hjälpa till som ledare är praktiskt omöjligt. Därför valde jag en annan väg att via mitt företag gå in som sponsor och rent ekonomiskt stödja EAI-friidrott. Detta känns fantastisk bra för mig att kunna vissa min uppskattning för det EAI-friidrott gjort för mig. Ärligt talat så är detta det sponsringsprojekt som jag känner mest för och därmed prioriterar högt.

Till sist, jag följer och gläds åt alla er framgångar inom EAI men kom ihåg att det är inte bara segrar på arenan som räknas, det viktigaste är att man har kul och att man försöker nå nya mål varje år, vi har alla olika förutsättningar.

Bästa hälsningar

Anders Wifvesson
Tidigare löpare i EAI, numera sponsor till EAI.